

اعتصاب غذایی پناهجویان در کمپ مانوس

قسمت اول

حسین بهمن

سرمقاله کاندید وزیران پیشنهادی و دشواری عبور از فلتر پارلمان

علی قادری

وزرا در مرحله اول توسط رئیس جمهور انتخاب می شود. رئیس جمهور در انتخاب وزرا با جناح ها و گروه های مختلف اجتماعی وارد معامله و گفتگو می شود. تا این جای کار، وزرا با هیچ مشکل روبرو نمی شوند. مشکل اما، زمانی آغاز می گردد که به پارلمان معرفی می شوند. وزرای پیشنهادی در پارلمان اما، با احزاب و جناح های سازمان یافته روبرو نیست بلکه آن ها با تک تک نمایندگان روبرو است. یکی از مشکلات اساسی و جدی عبور از پارلمان هم همین است.

در کشور های که احزاب قدرتمند دارد و سیاست بر محور حزب و سیاست های حزبی می چرخد پیرو سه رأی گیری وزرا تا حدودی زیاد مشخص است. زیرا، کاندید معرفی شده توسط یکی از احزاب معرفی شده است. افراد حزب در درون پارلمان برای کاندید حزبی خود کفایان می کند و با احزاب دیگر وارد گفتگو می شود. در نهایت، جلسات حزبی مشخص می کند که به فرد مورد نظر رأی داده شود یا خیر. وجود احزاب قدرتمند در عالم سیاست این خوبی را دارد که سیاست ها و خط منشی ها روشن است. کمتر کسی با توجه به دیدگاه های شخصی خود عمل می کند. بیشتر افراد سیاست ها و خط منشی های حزبی خود را مقدم بر رفتار های و سلیقه های فردی می دانند. به یک معنی، افراد وفادار به حزب خود است. در کشور های با احزاب قدرتمند، سران حزب وارد معامله و گفتگو می شود.

در افغانستان اما، احزاب قدرتمند وجود ندارد. برای همین، وزرای پیشنهادی برای متقاعد کردن نمایندگان پارلمان نیازمند آن است تا با تک تک نمایندگان وارد گفتگو شود.

در سیزده سال گذشته، کاندید وزرای دست شان به دهن شان می رسید و توانایی پرداخت چند لگ دار را داشت می توانست به راحتی از نمایندگان مجلس رأی اعتماد بگیرد. اما کسانی که قادر به پرداخت پول به نمایندگان مجلس نبود، رأی اعتماد نمی گرفت. دشواری دوم گرایش های قومی است. طبعاً، گروه اجتماعی که جمعیت شان زیاد دارد نماینده بیشتر نیز در پارلمان دارد. اگر مسئله رأی دهی قومی مطرح شود، کاندید وزرای اقلیت های قومی هیچ گاه قادر به رأی گیری از پارلمان نمی گردد. تجربه دوران حامد کرزی گواه این مسئله است. در سال ۱۳۸۸ اکثر کاندید وزرای که از یک گروه اجتماعی خاص معرفی شده بود، بار ها از سوی اعضا مجلس نمایندگان رد صلاحیت شدند. بنابراین، دومین دشواری گرایش های قومی اعضای مجلس نمایندگان کشور است. در این مسئله اما، گروه های اجتماعی با جمعیت زیاد ضربه نمی خورد بلکه اقلیت های قومی ضربه می خورد. دشواری دیگر این است که نمایندگان پارلمان کمتر به تخصص و توانایی کاندید وزرای پیشنهادی فکر می کنند. وزرای پیشنهادی برنامه های پنج ساله خود را ارائه می کند اما کمتر نماینده ای توجه به ظرفیت تطبیق برنامه ها و پلان های وزیر پیشنهادی دارد. برای نماینده پارلمان هدایا و پول اهمیت بیشتر دارد.

دشواری مذکور، شکاف های اجتماعی را فعال می سازد و سبب واگرایی در میان گروه های اجتماعی افغانستان می گردد. در وضعیت شکننده کنونی همگرایی گروه های اجتماعی افغانستان و همدلی و همزبانی یک ضرورت است.

حکومت وحدت ملی نباید راه رفته حکومت حامد کرزی را دوباره سیر نماید. بلکه باید تلاش نماید بر احزاب سیاسی فشار آورده و وادار سازد که احزاب معیار های ارائه شده توسط وزارت عدلیه را برآورده سازد.

در عین حال، نظارت دقیق بر کارکرد احزاب و فعالیت های آن صورت گیرد تا کم احزاب رشد نماید زمینه های سیاست حزبی فراهم گردد. رشد احزاب در نهادینه سازی دموکراسی نیز اهمیت اساسی دارد. زیرا، دموکراسی در دوران مدرن بدون احزاب سیاسی معنا و مفهوم ندارد. حزب مهمترین سازمان سیاسی در دموکراسی محسوب می گردد.

اما در وضعیت کنونی که احزاب وجود ندارد و گرایش های قومی تا حدودی شدید است، بر شخص رئیس جمهور لازم است که از تمام افراد معرفی شده حمایت کند تا اکثر کاندیدان پیشنهادی بتواند رأی اعتماد کسب کند. این مهم در مشروعیت حکومت وحدت ملی تاثیر گذار است.

یک هفته پیشود که پناهجویان در کمپ مانوس دست به اعتصاب غذایی زده اند. اعتصاب غذایی پناهجویان پس از آن آغاز شد که شماری از پناهجویان خواهان واگذاری درخواست های پناهنده گی شان به سازمان ملل متحد شدند. انسان همدار داده اند تا زمانی که درخواست های پناهنده گی آنان به کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان واگذار نشود آنان دست از اعتصاب نخواهند کشید. تعدادی کسانی که دست به اعتصاب غذایی زده اند به هفتصد نفر میرسد که درین میان تعدادی هم دهنهای شانرا دوخته اند. اعتراضات پس از آغاز شد که حکومت پایوا گیتنه نو اعلام کرد که در خواست های پناهنده گی برخی از پناهجویان تکمیل شده و آنان پس از این میتوانند که در جامعه گیتنه نو اقامت زنده گی کرده و مشروط کار و فعالیت های اجتماعی می کنند. حکومت استرالیا قبلا اعلام کرده بود که این پناهجویان دیگر چانس ورود به استرالیا را نخواهند داشت بلکه حتی اگر آنان مستحق پناهنده گی هم شناخته شوند برای همیشه در جامعه استرالیا مسکن گزین خواهند شد. این خبر و اینکه در خواست های پناهنده گی پناهجویان در کمپ مانوس تکمیل شده اند خبر نا خوش ابتدی برای پناهجویان به شمار میرود زیرا این پناهجویان به امید یافتن پناهنده گی در کشور استرالیا راه ایجا را در پیش گرفته بودند. اکنون این پناهجویان از حکومت پایوا گیتنه نو و حکومت استرالیا خواسته اند در صورت که آنان را مستحق حمایت نمایند حداقل در خواست های آنان را به سازمان ملل متحد بسپارند.

در صورت که درخواست های این پناهنده گان به کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان سپرده شود، آنان میتوانند که در کشورهای دیگری خواست رد شود دیگر آنان در بیشتر در پیش نخواهند داشت، یا اینکه به کشورهای اولی شان برگردند و باهم اینکه برای همیشه در جزیره کوچک مانوس در کشور پایوا گیتنه نو زنده گی در کشور کوچک مانوس در کشور پایوا گیتنه نو برای پناهجویانی که به هدف یافتن پناهنده گی در استرالیا خود شانرا به ایسای طوفان خیر انداخته بودند، به هیچ صورت قابل قبول نیست. نام کشور پایوا گیتنه نو اخیرا بیش از هر زمان دیگر رسانه ی شده است. اکنون نام این کشور کوچک در میان مردم افغانستان نیز زبان به زبان میشود. حضور ده ها شهروند افغان که در کمپهای این کشور زنده گی میکنند، این کشور را برای افغانها نام آشنا ساخته است. کمپ مانوس در چیست ؟

کمپ مانوس در کشور پایوا گیتنه نو موقعیت دارد. درین کمپ صدها پناهجو زنده گی میکنند که در میان آنان شماری زیادی از شهروندان افغانستان نیز شامل هستند. این پناهجویان کسانی اند که تلاش کرده اند با استفاده از راه های غیر قانونی وارد استرالیا شوند، اما روزگار سرنوشت آنها را به این جزیره کشانده است. پایوا گیتنه نو کشوری است که در اقیانوس آرام موقعیت دارد. این کشور از نیمه خاوری جزیره گیتنه نو و شمار زیادی از جزایر دور از ساحل تشکیل شده است. جمعیت این کشور در حدود ۶ میلیون نفر و زبان رسمی آن انگلیسی است. پایوا گیتنه نو کشوری فقیر

و کاملاً روستایی است و تنها ۱۸ درصد مردم آن شهرنشین هستند و بسیاری از نقاط آن را هنوز جنگل های دست نخورده و زیستگاه قیابل ابتدایی تشکیل می دهد. در ماه اگوست سال ۲۰۰۷ میلادی دولت استرالیا با حکومت گیتنه نو توافق را امضا کرد که به اساس آن پناهجویانی که با استفاده از کشتی و بصورت غیر قانونی وارد استرالیا میشوند به خاطر پیروسی در خواست های پناهنده گی شان به این کشور فرستاده میشوند.

بنابریخ اول اگوست سال دوهزار و سیزده وزارت مهاجرت استرالیا اعلام کرد که به اساس توافقنامه با دولت پایوا گیتنه نو، نخستین گروه از پناهجویانی که با قایق و به طور غیرقانونی به این سواحل این کشور وارد شده بودند، با هوایما به جزیره مانوس، متعلق به گیتنه نو، فرستاده شدند. این گروه شامل حدود چهل نفر بود که اکثر آنان را پناهجویان ایرانی و افغان تشکیل می دادند. این افراد در قبل از پرواز به جزیر مانوس، در



بازداشتگاه پناهجویان در جزیره کریسمس، از سرزمین های تحت حاکمیت استرالیا در اقیانوس هند، نگهداری می شدند. حکومت استرالیا هدف از این تصمیم را تلاش برای متصرف کردن پناهجویان از سفرهای غیرقانونی به این کشور و جلوگیری از تلفات پناهجویان در مسیر استرالیا عنوان کرده بود. حکومت استرالیا همچنین داده است که وضعیت این کمپ ها را هر بهبود خواهد بخشید اما تا اکنون کدام تغییری در وضعیت زنده گی پناهجویان درین کمپ ها عملاً مشاهده نشده است. پناهجویان درین کمپ ها همچنین بارها تلاش کرده اند که ازین کمپ که شرایط پناهنده گی را هم موفق نشده است که خودش را ازین جزیره بیرون بکشند. در مواردی هم اعتراضات پناهجویان به خشونت منجر شده است که در نتیجه آن تعدادی از پناهجویان مجروح و یا حتی جانهای شانرا از دست داده اند. اوایل سال گذشته میلادی در

پنجاه و دومین جلسه نوبتی کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن



بخشی بهتر فعالیت های اعضای کمیسیون و چگونگی تدویر کمیسیون تحت ریاست والیان به منظور حل چالش های زنان در ولایت و روستا صورت گرفته است.

همچنان در این نشست سرپرست وزارت امور زنان از اعضای جلسه عالی کمیسیون خواست گزارشات کاری شان را در نشست بعدی ارائه نمایند تا اینکه وزارت امور زنان به اداره امور، فعالیت های کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن را گزارش دهد

پنجاه و دومین جلسه نوبتی کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن تحت ریاست پوهنیا رسیدیه مژگان مصطفوی میمن مسلکی، پالیسی و سرپرست وزارت امور زنان با حضور سید یوسف حلیم سرپرست وزارت عدلیه، واصل نور مهنند سرپرست وزارت کار و امور اجتماعی، ناچیه طارق میمن وزارت معصت عامه، اسد الله محقق معین وزارت معارف و سایر اعضای این کمیسیون به روز چهار

شنبه اول دلو ۱۳۹۳ در سالون کنفرانس ها وزارت امور زنان برگزار گردید. به دنبال بازنگری طرزاعمل کاری مرکزی کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن در جلسات گذشته، در این نشست طرزاعمل کاری کمیسیون های ولایتی منع خشونت علیه زن، جهت غنای بیشتر و تشریح خوبتر فعالیت های این کمیسیون ها بازنگری گردید

این بازنگری جهت انسجام هیأت رهبری وزارت امور زنان دیروز، با قانونپوه سرور دانش معاون دوم رئیس جمهور دیدار کرده و مورد برخی از برنامه های کاری و مشکلات موجود در آن وزارت به معاون رئیس جمهور توضیحات دادند.

در این دیدار معاون دوم رئیس جمهور با اشاره به اینکه راجع به مشکلات موجود فورا روی وزارت امور زنان است آگاهی داده گفت: برای توجه به جایگاه زنان در افغانستان، به برخورد جدی و واقع بینانه نیاز است. وی توجه جدی حکومت و همچنین وزارت امور زنان به عنوان یک نهاد

نشست هیئت رهبری وزارت امور زنان با محترم قانونپوه سرور دانش معاون دوم ریاست جمهوری

ایجاد کمیته وزارت امور زنان به عنوان یکی از کمیته های فرعی کابینه، توجه تلویزیون ملی برای تحت پوشش قرار دادن برنامه های مرتبط با زنان، عضویت در کمیته تنظیم بودجه و توجه جدی هیأت رهبری حکومت رئیس جمهور جدید در امر مشارکت و حضور زنان در ساختار ادارات دولتی از دیگر پیشنهاد مقام های وزارت امور زنان در این دیدار بود.

معاون دوم رئیس جمهور ضمن استقبال از پیشنهاد های مطرح شده توسط هیأت رهبری وزارت امور زنان، بر قاطعیت مقام های آن وزارت در امور مربوطه تأکید کرد

کارگاه آموزشی اساسات ژورنالیزم



هدف از برگزاری این کارگاه آموزشی، بلند بردن ظرفیت کاری ریاست اطلاعات و ارتباط عامه وزارت امور زنان با حمایت مالی و تخنیکی کمیته آئینه به روز یک شنبه مورخ ۲۱ جدی در تالار آموزش وزارت امور زنان تدویر گردید.



Page footer containing contact information for The Daily Afghanistan and Outlook Afghanistan, including phone numbers, email addresses, and website URLs.